

Recomanacions pràctiques per no potenciar els efectes d'aquest brot:

- No alliberar incontroladament conills al camp s'ha de dur un estricte control sanitari, alliberar conills malalts pot estendre artificialment la sarna i magnificar els efectes.
- No s'han de mantenir els conills de camp engabiats en contacte amb els domèstics, aquests també pateixen el "mal de potó" i el poden transmetre als conills de camp.



Mai no s'han de tenir conills de camp juntament amb els domèstics.

- Netejar meticulosament les instal·lacions cada vegada que surti un grup de conills del corral.
- Si a un vedat es detecten conills amb "mal de potó" no s'ha d'utilitzar com a font de conills per repoblar, tot i tenir una elevada densitat de conills. S'ha de comentar que un conill amb sarna tarda 7 setmanes en tenir lesions visibles als peus, per tant, no es pot saber si s'estan alliberant conills malalts.
- Ens hem de mentalitzar del risc que suposa moure conills entre illes per repoblar, respecte d'aquesta i altres malalties.

Perills per l'home



Aquest paràsit pot causar en l'home petites pústules a la pell i intensa picor. Encara que no sol provocar alteracions greus no es recomana la manipulació directa dels animals afectats.

Estam elaborant un mapa de la distribució de la sarna a les Illes Balears. Si captureu algun conill amb

"Mal de Potó" el podeu remetre al Servei de Caça de la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat al Departament de Sanitat i Control de Fauna:

Crta de Sineu, km 15,400
07142 Santa Eugènia.

Telèfon de contacte: 628 273 371
Mail: sanitat@fundacionaturaparc.org



Govern de les Illes Balears

Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat



Consell de Mallorca

Departament de Medi Ambient



Consell Insular de Menorca



Consell Insular d'Eivissa



Consell Insular de Formentera



SARNA SARCÒPTICA EN EL CONILL DE CAMP (*Oryctolagus cuniculus*) A LES ILLES BALEARS

**EL MAL DE POTÓ
O PEUS PELUTS**



El conill és una important espècie cinegètica a les Illes Balears

Des de fa uns anys hi ha un important brot de sarna sarcòptica a l'illa de Mallorca, la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat ha realitzat per medi del departament de Sanitat i Control de Fauna un estudi per tractar d'esbrinar la incidència real d'aquesta malaltia sobre les poblacions de conill.



Detall dels símptomes a la planta del peu d'un conill.

S'han analitzat 81 conills de camp i realitzat un experiment amb 27 conills en captivitat.

Els resultats i les conclusions d'aquestes tasques venen detallades en aquest tríptic.

Aquesta malaltia és coneguda popularment com a "Mal de Potó" o "Peus Peluts"

La sarna és endèmica de les nostres Illes. Cíclicament tenim brots que afecten als nostres conills. Els casos coneguts actualment afecten a l'illa de Mallorca, però per exemple a Eivissa hi ha coneixença dels símptomes de la malaltia per part dels caçadors més veterans, fet que indica que també s'hi manifesta.

Es transmet per contacte entre individus o quan els conills habiten zones contaminades pel paràsit.



La captura de conills amb cans és efectiva per localitzar exemplars malalts.

Els efectes d'aquesta malaltia es veuen agreujats per l'actuació simultània d'altres malalties com és la mixomatosi i la pneumònia hemorràgica vírica. Tota nova malaltia pot potenciar l'efecte de malalties que no havien causat grans danys a una població en equilibri.

- Aquest brot s'autolimitarà amb el temps.
- Actualment no hi ha un tractament efectiu pels conills de camp, la utilització de pinsos medicats no es creu que sigui una solució viable donat el seu elevat cost i la poca incidència que tindria sobre la població general de conills.

Només s'han de seguir pautes de maneig que no potenciïn el brot.



Detall del paràsit causant de la malaltia: *Sarcoptes scabiei*

Hi ha un nombre significatiu de conills que no arriben a patir "el mal de potó" ja que lluiten efectivament contra aquesta, sempre i que no es vegin afectats per altres malalties i tinguin bones condicions ambientals.

Els anticossos per lluitar contra la sarna són específics per aquesta malaltia i es troben presents en un 25% dels conills analitzats a Mallorca. Això vol dir, que un quart dels conills del camp han tingut contacte amb el paràsit de la sarna però no han arribat a patir la malaltia.